

SVŠGUGL

Umetniška gimnazija, smer gledališče in film,

P R E D S T A V L J A

PUPILJA,

PAPA PUPILO PA PUPILČKI

IN KOVID

REKONSTRUKCIJA GLEDALIŠKE PREDSTAVE IZ LETA 1969 IN RAZSEŽNOSTI NJENE SPOROČILNOSTI DANES

»Mi smo le telički na ledu iz črnih desk.

Upam, da nas vesolje opazi.

Upam, da bomo nekoč (pa četudi za ščepec) imeli vpliv.

Takrat nekoč mi bo dovolj.«

Kaja Petrovič, 4. G

Mentorstvo: Maja Delak, Mojca Dimec, Jošt Jesenovec, Matjaž Predanič,

Svetovanje pri kostumografiji: Nataša Recer / Oblikovanje svetlobe: Urška Vohar

Glasba: Matjaž Predanič / Oblikovanje zvoka: Matjaž Predanič / Snemanje: Vid Merlak, Miha Dragan, Sara Vertovšek, Zala Berk

Tehnična podpora: Marko Levičnik / Gledališki list: Andreja Kopač / Fotografija: Miha Dragan, Andreja Kopač / Oblikovanje e-gledališkega lista: Tanja Radež

Zahvala: Petri Vignjevič Kovjanić, Maji Delak / Produkcija: SVŠGUGL, ravnatelj Alojz Pluško

UPRIZARJAJO DIJAKINJE IN DIJAKI 4. F IN 4. G LETNIKA UMETNIŠKE GIMNAZIJE, SMER GLEDALIŠČE IN FILM

4. F: Dejan Cvek, Lana Furlan, Ivana Gajšek, Lea Goričan Pavlovič, Hana Irt, Hana Jurca, Tinkara Kelenc, Zala Klinar,

Taja Kogoj, Filip Kosmač, Nejc Lončar, Flores Oven, Nina Slavec, Živa Strgar, Matjaž Velikonja, Neža Zalaznik

14 pt 4. G: Lana Arbi, Miha Butala, Mia Dimic, Tyshea Anai Drab, Neža Flere, Liza Marija Humer, Nika Juvan, Hana Kalan, Špela Koščak,

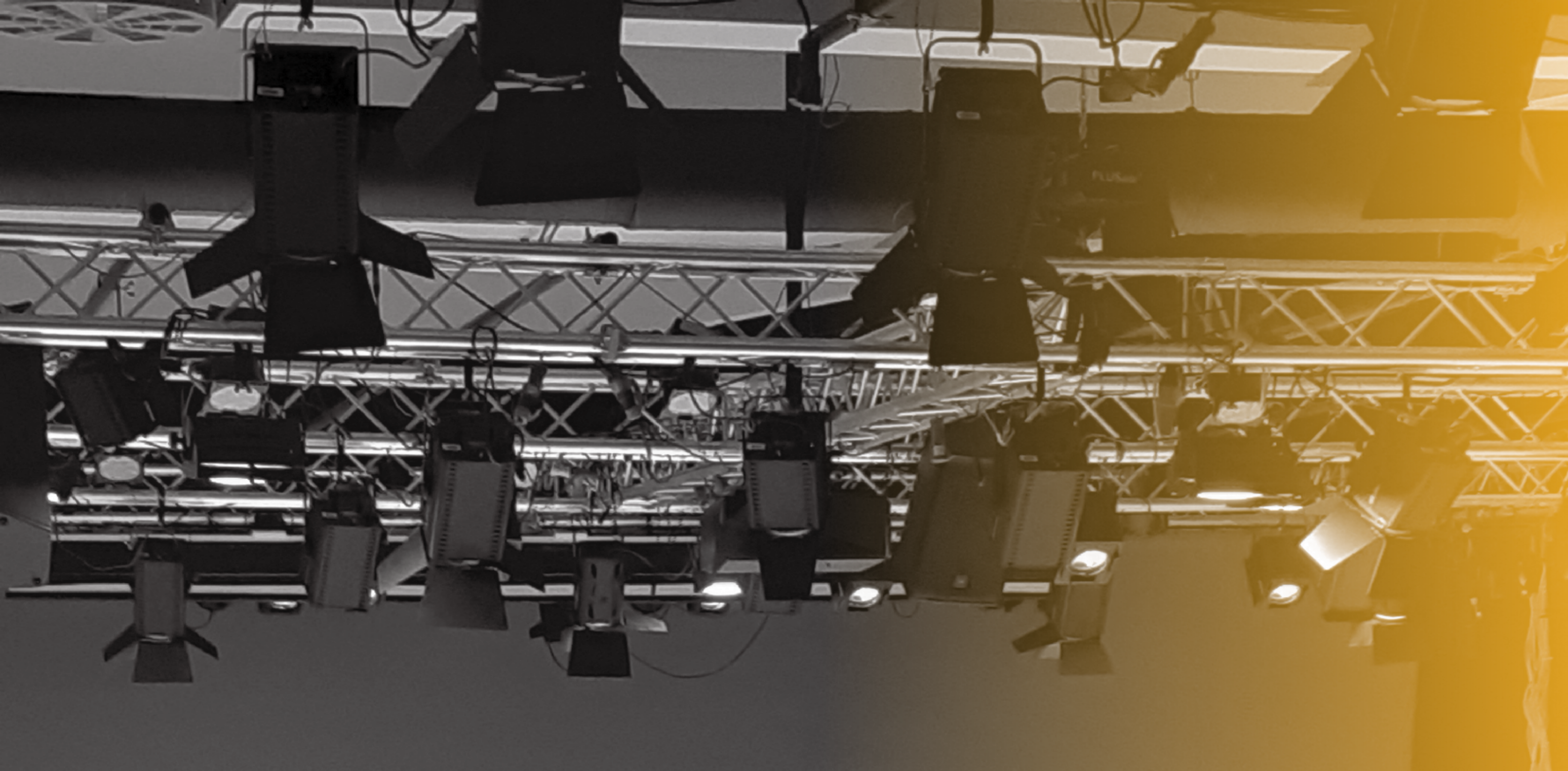
Petruša Urša Koželj, Alja Krhlin, Karin Krmelj, Julija Lobe, Sara Marinko, Tea Nartnik, Neža Ocepek, Kaja Petrovič, Maruša Rakun,

Brina Rednjak, Aleksandra Staroveški, Neja Štrubelj, Špela Verdnik, Korina Žibret, Tina Žnidaršič

PLESNI IN GLEDALIŠKI CENTER PGC, KARDELJEVA PLOŠČAD 28 A, LJUBLJANA / PREMIERA: SREDA, 31. MARCA OB 18.00

Ogled možen na spletu od 1. aprila 2021 naprej

POVEZAVA: www.svsgugl.si

PUPILIJA, PAPA PUPILO PA PUPILČKI IN KOVID

Abecednik in pUpUlizem

ekstravagantno
doenie Jansa moje križanke seksualna osvoboditev ekspresivno kokoš očiščenje nehumano čudno ljubezen kontrakultura performans gratinirani možgani joškice inovativno nerazumljivo črna performativni obrat domače zakaj? valjanje po tleh performativno JJ kritika
ogledalo viteška dvorana rekonstrukcija sekira orkester
narobe
smeh šestdeseta
kuraples
Janez degeneriranci kokdajs odsev
Pupilo avantgarda kaj? šum glasbila papa teater orkester stres Sloveno pupa sporno Ciao Ančka novo žou
mačka božanje vaje gamaše Pupilčki stroj poljub lepota revolucija Bella! svoboda telesa
bela revolucionarno Pupilija recitacija konec novodobno Pekarna
horoskop
mleko
folkloru muska
zastava
prizor
neoavangarda
impro

PUPILIJA, PAPA PUPILO PA PUPILČKI IN KOVID

Tudi mi smo tisti, ki niso klali kokoši

Pupilija, papa Pupilo pa Pupilčki je predstava, ki je leta 1969 dodobra razburkala slovensko gledališče. Zavrgla tekst, ne pa ideje gledališča, ker pomen in smisel nista vpisana v tekst, temveč se razvijeta šele v uprizoritvi. Šlo je za generacijo mladostnikov v vsakdanji rutini distanciranosti, zbežnosti in zazrtosti vase, ki kot pleme vstopa v gledališče, ki ni sredstvo posnemanja, ni sekundarna dejavnost, vendar se hoče izpostaviti kot mimesis resničnega življenja. In mimogrede s predstavo izvrši performativni obrat in vstopi v novo dobo umetnosti, performativno, ko sodobnih umetnin ni mogoče več zaobjeti s pojmi tradicionalnih estetik.

Nekako mimogrede tudi opravijo ob vsaki predstavi Pupilija, papa Pupilo pa Pupilčki zakol kokoške, ki pa ni povsem brez ritualnih značilnosti. In prav to je najbolj radikalna resničnost, ki je doletela gledališče, da teče resnična kri, pa čeprav kri industrijsko pitane bele kokoši, ki je bila tako ali tako namenjena za zakol, za smrt, seveda ne vidno in samonanašajočo, temveč skrito. Procesi in postopki nastajanja predstave Pupilija, papa Pupilo pa Pupilčki kot performativnega dejanja so primerljivi s sočasnimi projekti ameriške in evropske neoavantgarde. Kot že mnogokrat prej in tudi kasneje je tukajšnji gledališki dogodek sodil v sam vrh gledališkega in umetniškega snovanja sveta, čeprav so bili njegovi ustvarjalci označeni kot perverzneži, degeneriranci, sadisti, skrunilci kruha, ljubezni in domovine.

Šok je bil tako močan, da se samo informacija o zaklani kuri prenaša na generacije, druge gledališke kakovosti Pupilije in njenega performativnega dejanja pa ne. To ugotavlja predvsem Janez Janša, ki je leta 2006 predstavo rekonstruiral. Da Pupilija obstaja v zavesti kot škandal, jo je izključilo iz glavnega toka zgodovine. V zgodovini gledališča jo raje preskočijo. Kljub temu zgodovinski kolaž v predstavi vsebuje že večino elementov hepeninga, body arta, performansa, improvizacije, sodobnega plesa, vsakdanjosti, pop kulture, ritualnega gledališča, kabareta in političnega protesta, pa tudi folklore, otroških iger in improvizacije. Takšna fragmentarna struktura postane temelj kasnejših postmodernističnih predstav. In naša učna naloga je bila vstopiti v to dogajanje kar se da natančno in se iz te umetniške izkušnje naučiti nekaj o gledališču in veliko o sebi. Ne nazadnje je to tudi naša skupna maturitetna naloga, in sicer prvič v kombinaciji impro, gibalne in zvočne in glasbene delavnice.

Do epidemije nekje smo še imeli občutek, da se v petdesetih letih življenje močno spremeni, da vse šiba, da se umetnost in naš odnos do nje ob bliskoviti izmenjavi informacij spreminjata in da je predstava stara petdeset let zaprašena, predvsem neaktualna, da je njena izzivalnost ugasnila, njen žar uplahnil. Pa ni res. Samo kura je plastična, svečka elektronska, banja prazna ... Ukvarjanje s Pupilijo po petdesetih letih nam je tako profesoricam, profesorjem kot dijakinjam in dijakom ponovno pognalo eksplicitno in implicitno kri po žilah in nas nekje med drugim in tretjim valom kovida obogatilo z dotikom dionizične norosti. Ta nas je vsaj za en performativni trenutek iz kovid osamljenosti izbezala iz vsesplošnega občutka, da smo zadnji repek zgodovine. To je skoraj tako dokončno, kot če bi v predstavi resnično zaklali kokoš.

PUPILIJA, PAPA PUPILO, PUPILČKI IN KOVID

SCENOSLED

1. ZAČETEK (VEČ RAZLIČIC)
2. POSPRAVLJANJE SVETA (IN VONJANJE SVETA)
3. SNEGULJČICA
4. RAČUNALNIK
5. ANKA
6. HOROSKOP
7. ITALIJANSKI FOTOROMAN
8. UGANKE
9. REKLAMA ZA REVIJO ELLE
10. DOJENJE
11. KONCERT
12. ZAUPNE BESEDE
13. MUTCI
14. KOSESKI
15. REKLAMA ZA ALPSKO MLEKO
16. MAJAKOVSKI
17. LATOVŠČINA
18. BEREŠID BARA
19. KOPANJE
20. KLANJE KOKOŠI

Zaupne besede

»Imel sem dekle, ki sem jo zelo ljubil, ona pa me je zaničevala. V spolnih odnosih je nisem zadovoljil, razen enkrat, ko sem bil pijan. Bojim se, da ne bova srečna, ko se bova poročila. Ali so vse take, da se je treba zaradi njih napiti. Ne bi se rad tega navadil.«

»Stara sem šele 14 let, pa sem že imela odnose z dvema fantoma. Enkrat sem tudi zanosila in splavila. Ker je mama v službi v bolnišnici, ves dan nas doma samo kregajo in tepejo. Jaz pa še vedno rada hodim s fanti.«

»V Anteni, po televiziji in v revijah redno prebiram reklame za Bidex, po pravici povedano pa sploh ne vem, kaj je to. V službi se tudi pogovarjamo, pa nihče ne ve. Ne vem, ali je to res samo sredstvo za nedolžna dekleta in to v obliki svečk?«

»25 let sem star in bi se rad poročil. Bojim pa se, da se to ne bo nikdar zgodilo. Ne čutim namreč nikakršne potrebe po spolnem zadovoljevanju. Brez težav zdržim brez njega tudi po več mesecev. Penis se mi vzburi le, če ga dražim sam in še to zelo mlahavo. Brž ko z draženjem preneham, uplahne ne da bi prišlo do izliva. Bojim se, da ob vsem, kar sem vam povedal, za zakon sploh nisem sposoben. Kakšno neki bi moralo biti dekle, ki bi zdržalo ob meni ob le enem spolnem občevanju na teden. Zdi se mi, da bi se močneje vzburi s poljubljanjem njenih spolov. Vendar, ali je to sploh normalno?« Slavko

Šifra: Mlada dva

»S fantom hodiva na gimnazijo, on je letnik pred mano. Veliko sva skupaj in se skupaj tudi učiva. Oba sva odlična učenca. Ob sobotah greva v bar, kjer fant rezervira sobo in me po utrudljivem plesu prične slačiti, božati in poljubljati po vsem telesu. Nekje sem brala, da se takim igricam reče preti, zanima me, kakšne so posledice?«

SFINGINA VPRAŠANJA MED DOJENJEM

MAČKA VOHA OKROG HIŠE, MIŠKA V LUKNJO JO
POBRIŠE.

PETELINČEK PUTKO ČAKA, KOKLJA V SKEDNJU
KOKODAKA.

KUŽA ZDIRJA PREKO PRAGA, GOSKA NA VES GLAS
ZAGAGA.

KROTKA GOLOBICA GRULI, NIKDAR SITI PUJSEK
KRULI.

RAČKA V LUŽI HRANO IŠČE, VRABCEV POLNO JE
DVORIŠČE.

V HLEVVU REZGETA KONJIČEK, BUTA V VRATA MLAD
TELIČEK.

DEKLA META V HLEV POKUKA, LAČNA KRAVICA
ZAMUKA.

GOSPODINJA ŽGANČE KUHA, V SOBI SPITA DVA
LENUHA.

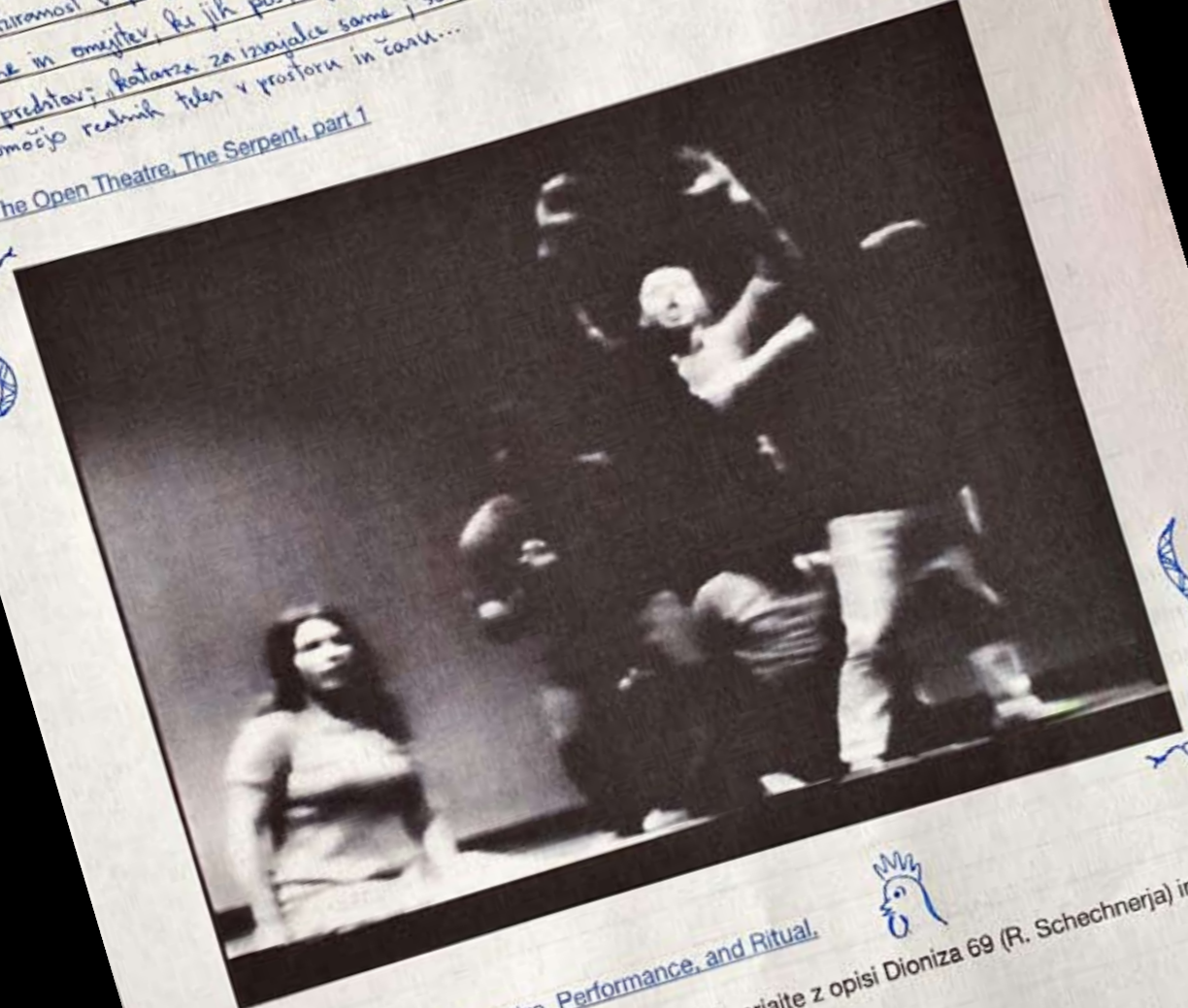

6. Procesi postopka nastajanja predstave kot performativnega dejanja, ki jih je prakticirala Pupilija, so v marsičem primerljivi s sočasnimi projekti t. i. ameriške neoavantgarde, predvsem **Open Theatra Josepha Chaikina** in **Performance group Richarda Schechnerja**.

↳ performativni obrat

Odgovorite, kaj lahko opazujemo v vseh primerih.
 Prihaja do spajanja, prekrivanja in prepletanja iluzije in resničnosti; popolna angažiranost v performativno, neposredno nagovarjanje publike, ubikitev črta stene in omejitev, ki jih postavljajo pravila umetnosti; psihotemporna akterjev raziskav in predstavi; katarze za izvajalca same; soočanje gledalca z vsakdanjim življenjem s pomočjo realnih teles v prostoru in času...

The Open Theatre. The Serpent, part 1

Richard Schechner - Theatre, Performance, and Ritual.
 7. Obnovite XII. Prizor Pupilije in prizor primerjajte z opisi Dioniza 69 (R. Schechnerja) in Open theatra ("odprtovcev").

ODPRIMO GLEDALIŠČA!

Kosovski Pupilija

Le preglejmo to deželo,
 Vse razmere pretehtvaje;
 Nič ni puhlo, ništa velo,
 Najdeš blagor na vse kraje,
 Bo se cvetje vse ti zdelo.
 Brez prideržka, brez upora
 Vsak previžan biti mora,
 De na zemlji avstrijski —
 Izuzemši šunder lanski —
 Je Slovenja mirna gora.

Res je nam sovražnih mnogo,
 Vest jih peče krivde lastne;
 Vsak po sebi sodi strogo,
 Reče strupne, včasi mastne,
 Puha na Slovenjo vbogo.
 Ta ne bo se prepirala,
 Samo krepčati se znala,
 Ko zabliska doba djanja,

Vergla proč odejo spanja,
 Jih ko črešnje pozobala.

Ak pogledamo v grašine,
 Na vasi in sel planjave,
 Na divice, čverste sine,
 Trate polne rož in trave,
 Nam veselje v serce šine.
 Vse je celo, ne obrezki,
 Blagostanja vse so bleski,
 To so dela, uma, truda
 Plodonosne nove čuda,
 Sreč in del prijazni zneski.

Tujstvo pak nad nami gode,
 Mu zavid ne da pokoja,
 Veseli se naše škode,
 Pazi kam je gled al hoja,
 Razodelo če se bode.
 Votliga ko hrupi štora
 Nam pretč napad pomora;

Nam prete napad pomora;
 Tak Slovenja kako grenko,
 Raj debelo, ko pretenko,
 Včasih tujcu reči mora.

OSEM DEJSTEV O PPP

Predstava Pupilija, papa Pupilo pa Pupilčki je predstava SVOBODE.

Uprizoritev kot ritual.

Predstava je bila v šestdesetih letih popoln odmik od literarnega gledališča v režiji Dušana Jovanovića.

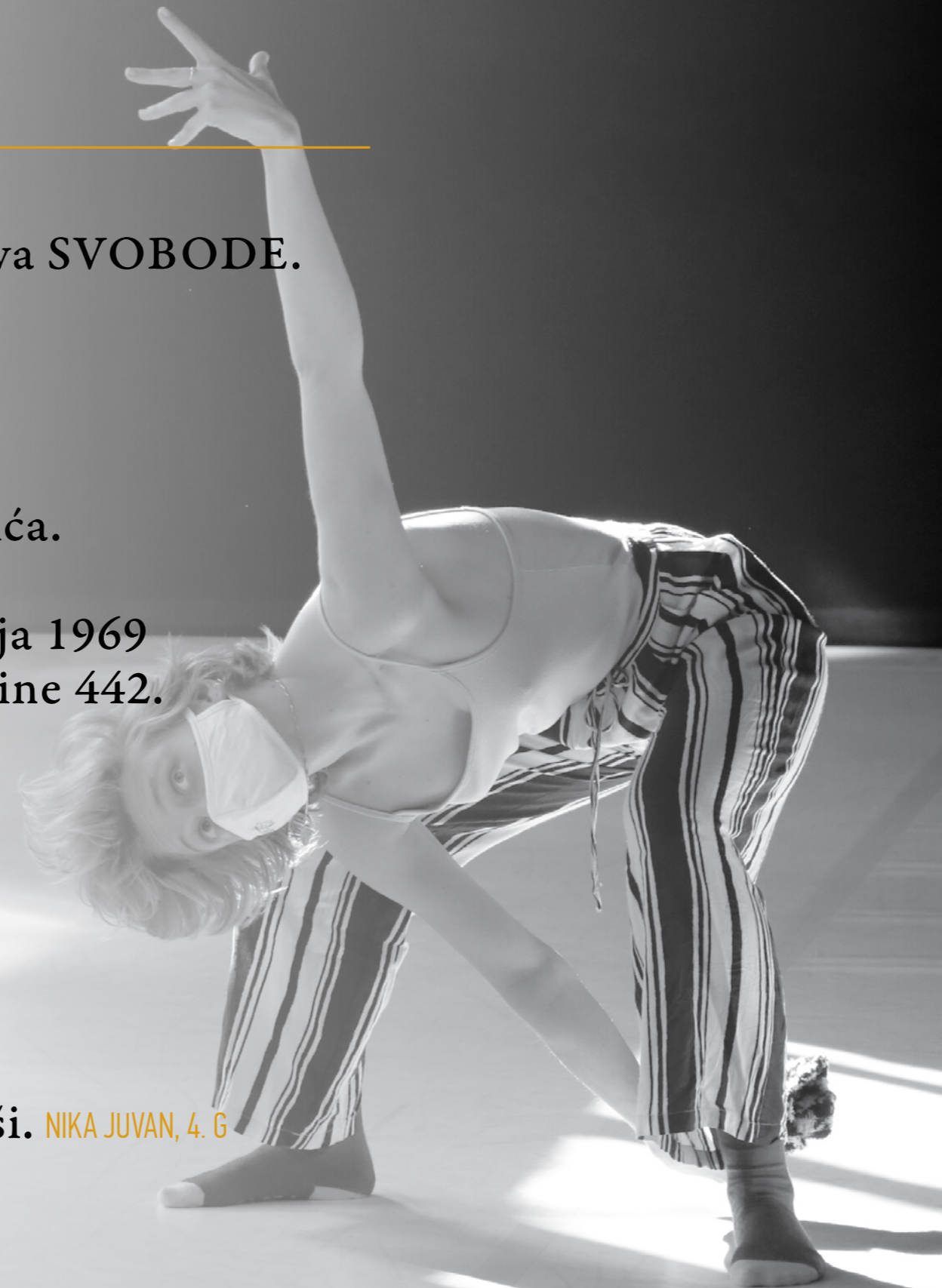
Ime Pupilija Ferkeverk se prvič v javnosti pojavi maja 1969 na plakatih za predstavo gledališča poezije skupine 442.

Lastna telesa akterjev kot raziskovalna tehnika.

Igralci zgolj amaterji.

Janez Janša je leta 2006 rekonstruiral Pupilijo.

Absurden in šokanten XX. prizor – klanje kokoši. NIKA JUVAN, 4. G

PUPILIJA, ZAPIS NEKEGA DNEVA

NAJPOGOSTEJE SLIŠANE BESEDE NA VAJAH ZA PREDSTAVO PUPILIJA, PAPA PUPILO PA PUPILČKI:

- Kaj?
- Kaj se dogaja?
- Pojma nimam kaj delamo?
- To je zelo čudno ...
- To je zelo ekstra ...
- To je zelo zanimivo...
- Italijanoooo (rečeno z naglasom, ki definitivno ni spominjal na italijanskega)
- A kdo zna besedilo???
- Kam gre roka?
- Ne moja roka je na tvojem obrazu ne obratno!
- Dej nogo dol!
- Kateri glas delamo: »Cink ali Zing?«
- Alpsko mleko!!!!!!
- Jaz sočustvujem s tisto kuro.
- Relatable!
- Same!
- To sm tok jst!
- V katero smer se obrnemo?
- A smo zdaj me na vrsti?
- To je kar mal srhljivo!

LANA ARBI, 4. G

PUPILČKI DEBILČKI

O čem je vredno govoriti, ko se svet podira?

O NIČEMER, O ŽIVLJENJU SAMEM.

Pustimo si končno enkrat en - NE.

Jebeš vse. Nas boli kurac, mi ne bomo čakali na srečo, mi smo srečni zdaj.

Pupilja to do list:

Dovoliti si biti kreten.

Ljubiti sebe, da lahko ljubiš svet.

Ščrtati smisel in lepe besede.

Skupaj prigarati ognjeni ščit proti debilnemu svetu.

Spacati se skupaj in se očistiti obenem.

Se oboževati in sovražiti hkrati.

Poslednjič skupaj stopiti na oder.

Uživati!

Tudi v substancah po premieri.

Se nujno zahvaliti kolegom:

Hvala, da mi pustite biti jaz, divja in umazana.

Hvala, da me cenite tudi, ko se sama ne.

Hvala, da z mano prenašate bolečino celotnega sveta: »Z vami je lažje!«

Pa še en velikanski fakju koroni –

NE NAS ŠPARAT!!! HOČEMO SE LUPČKAT!!!

NE NAS OMEJEVAT!!! HOČEMO SE SLEČT!!!

NE NAM REZAT KRIL!!!

NISMO SE RODILI, DA BI BILI POVPREČNI,

ŠE MANJ, DA BI BILI PRIDNI!!!

JEZNI SMO NASE IN BESNI NA SVET!!!

To je moje pleme.

Besede za Šalamuna: »Tudi jaz sem se utrudila podobe svojega plemena, a se nisem izselila.

Jaz ostajam. Za veke vekov otrok. Otrok reke, otrok sonca, otrok kaosa.

Dajte otroku, da (se) igra!!!«

In za konec si priznajmo, da to ni naše življenje, mi nismo revolucionarji.

To je vse tisto, po čemer hrepenimo, da bi nekoč bili.

To je vse, kar si želimo, da bi naše življenje bilo, če bi zanj imeli dovolj jajc.

Mi smo le telički na ledu iz črnih desk.

Upam, da nas vesolje opazi.

Upam, da bomo nekoč (pa četudi za ščepec) imeli vpliv.

Takrat nekoč mi bo dovolj.

PIŠEM ČRKO P

pišem, pišem,
pi pi pi
pohana piška v peči počiva
policist postopno pospravlja police
poglavar plemena plemiče pelje po poti
peti poročnik previdno postopa
pevka poje pogumnim prvakom
pepelka pa pozno pometa pepel
pa pravzaprav prost ponedeljek
preide v prav pridno popoldne
postane prijetno poletje

potem pa pozno po poti
priteče petsto preiskovalcev
prinesejo pest podrobnih primerov
previdno se posedejo
pregledujejo primer
podložniki se ponižno priklonijo
prinašajo pladnje priboljškov
privlačen preprih ponudb iz pečice
preiskovalci podrobno pregledajo
primere, predlogi in pike
poskušajo s papirja pobegniti
premerijo jih pozorni pogledi
pa se povrnejo v prvotne pozicije
potem primer potisnejo pod prt

prisotni potrdijo premirje
polastijo se preobilne pojedine
plešejo, pojejo, pijejo
potem se predolgo poslavlajo
počasi se primajejo pred prebivališča
poslušajo pridigo pastirk prstanov
premišljujejo o psihopatih
pa o prelepih primerih

ponoči pri polni prometnici
prevoznik s prazno pnevmatiko
pričakuje pravljичnega pegaza
pa poleti preko poljan

problemi so preteklost
pahljačaste peruti plahutajo
privaten ptičji prevoz
poletita v palačo
prerojenih princesk,
predrznih plemičev
ponižnih pastirjev,
peric ki perejo plenice,
pa prideta do prometne postaje
prodajalka ponudi mu pijačo
prosi on za ponoven polet

VONJ SVOBODE

vonj politega bencina

vonj surovega brancina

vonj trave pokošene

vonj kitare uglašene

vonj morja slanega

vonj prta opranega

vonj stotih borovcev

vonj zagriženih lovcev

vonj rojstnodnevnih sveč

vonj smetiščnih vreč

vonj stopljene čokolade

vonj neurejene brade

vonj sladkorne pene

vonj plesnive stene

vonj objema stare mame

vonj ponošene pižame

vonj piškotov iz pečice

vonj hrenovk in gorčice

vonj otročjih rokic

vonj zažganih kokic

vonj olivnega olja

vonj krompirjevega gomolja

vonj polja, polnega sivke

vonj mokre mivke

vonj knjižničnih polic

vonj pokakanih pleníc

vonj sončne kreme

vonj športne opreme

vonj poletja, toplih dni

vonj spominov, ki jih ni

S KOM ALI S ČIM

Preveč instrumentala

na začetku mutci, pospravljajoč svet
s tremi različicami latovščine

Koseskove uganke
in koncert na računalniku

reklama kopanja v Alpskem mleku
z Anko in Sneguljčico

zaupno dojenje besed
s fotoromanom in horoskopom

kokoši Berešida Bare v reklami za Elle
in Klanje Majakovskega

TYSHEA ANAI DRAB, 4. G

Uredila: Andreja Kopač

Avtorice besedil: Lana Arbi, Mojca Dimec,
Tishea Anai Drab, Liza Marija Humer,
Nika Juvan, Špela Koščak, Kaja Petrovič, Živa Strgar

Fotografije: Miha Dragan, Andreja Kopač
Oblikovanje: Tanja Radež